

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. október 3.
(csütörtök)

Horváth Géza

2.

KRISZTUS TANÍTVÁNYAI MESTERÜK RENDELKEZÉSÉRE ÁLLNAK

Lekció: Máté 10.

Alapige: ApCsel 9,10-19

Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: „Anániás! Ő így válaszolt: „Íme, itt vagyok, Uram.” Az Úr pedig így szólt hozzá: „Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdás házában Sault, akit Tarzuszinak neveznek, mert íme, imádkozik, és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lásson.”

Anániás így válaszolt: „Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben, és ide is meghatalmazást kapott a főpapoktól, hogy elfogja mindazokat, akik segítségül hívják a te nevedet.”

Ezt mondta neki az Úr: „Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a pogányok, a királyok és Izráel fiai elé. Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért.” Anániás pedig elment, és bement abba a házba, rátette kezét, és ezt mondta: „Atyámfia, Saul, az Úr küldött engem, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, és azért küldött, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel.”

És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott, azután felkelt, és megkeresztelkedett, majd miután evett, erőre kapott.

ApCsel 9,12

Íme, imádkozik...

2. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

Imádkozzunk!

Urunk, köszönjük azt a nagy lehetőséget, hogy imádkozhatunk, kitárhatjuk a szívünket előtted, és nemcsak kitárhatjuk, hanem kiönthetjük. Nemcsak azért, mert olyan dolgokkal van tele, amelyek nem odavalók, és azért kell kiönteni őket, hanem azért is, hogy azt megüresítve találj és megtölthesd Lelked ajándékaival.

Hadd legyen a szívünk kiöntése bűnbánatunk jele is, Urunk, hiszen meg kell vallanunk, hogy ma is vétkeztünk ellened.

Köszönjük, hogy mégis abban az örömben jöhetünk eléd, hogy megbocsátattak bűneink az Ő nevéért. A mi adóslevelünk a keresztfára van szögezve, és te eltörölted álnokságainkat, vétkeinket és bűneinket.

Köszönjük, hogy hozzád tartozhatunk, a te tulajdonaid lehetünk. Kérünk, ma este is szólalj meg közöttünk, Urunk. Ad nekünk beszédedet, igédet, és engeddd, hogy az igének üzeneteit is elvehessük. Tápláld azzal a lelkünket, feddj, biztass, bátoríts, vigasztalj, simogass a te szavaddal, Urunk.

Köszönjük, hogy jelenléted megvidámít, éltet, bátor szívet ad, és áldunk, hogy most is a te jelenlétedben lehetünk. Légy áldott érte!

Ámen.

Igehirdetés

Ez a rövid mondattöredék lesz ma este előttünk, amire figyelni fogunk. Amivel elküldi Jézus Krisztus Anániást Saulhoz a Júdás házába, ahol a damaszkuszi úton történt események után három napot tölt étlen-szomjan, de imádkozva.

Az Úr ezt a mondja Anániásnak: íme, imádkozik.

A ma esti szolgálatnak is az a címe: Krisztus tanítványai Mesterük rendelkezésére állnak. Hozzátennem azt is: Krisztus tanítványai Mesterük által tanított tanítványok. Azért tanítvány, hogy tanuljon. Nem az a döntő dolog, hogy hogyan gondolják, hanem, hogy mit mond nekik bizonyos dolgokról az ő Uruk.

Nem szeretem, amikor egyházi emberek nyilatkoznak bizonyos kérdésekről, és azt mondják: úgy gondolom... Az ige mindig egyféleképpen gondolja. Amikor elolvastam ezt az ígét most megint, és azt, ami a damaszkuszi úton történt, elhatároztam, hogy idehozok egy érdekes gondolatot. Mert mi mindig úgy gondoltuk, és mondtuk: Pál apostol a damaszkuszi úton tért meg.

Én erre nem vennék mérget. Lehet, hogy erős ez a kifejezés, mert eddig mindannyian úgy vettük: Pál apostol megtért a damaszkuszi úton egy pillanat alatt. Az Úr Jézus Krisztus szól neki. Ki vagy te, Uram? Aztán Pál megkérdi: mit akarsz, hogy cselekedjem? — megtért a damaszkuszi úton. Azt mondom inkább: Pál apostol Damaszkuszban tért meg.

Eszembe jutott egy faluban élő kedves, hívő atyafi, aki az ébredés idején, amikor megtért, hazament és azt mondta a feleségének: — aki nem volt az evangélizáción — asszony, mától kedve még a kutya is másként fekszik az ólban, mert én megtértem. A felesége azt mondta erre: na, majd meglátjuk.

Ez azért olyan fontos itt most nekünk, mert azt olvassuk az igében, hogy Jézus Krisztus nem azt mondja Anániásnak, hogy menj el Saulhoz, mert megtért, azt mondja: menj el, mert íme, imádkozik. Ezért mondom: ne akarjunk bölcsebbek lenni Isten igéjénél, hanem fogadjuk el, mire tanít bennünket a mi Mesterünk, és mire tanít bennünket Isten igéje.

Saulról azt olvassuk: imádkozik. Ez az ő lelki helyzete és állapota akkor. Ezt maga az Úr Jézus mondja, és Ő már csak tudja. Nem több és nem kevesebb Saul lelki állapota, amit Jézus Krisztus ebben a két szóban mond el: íme, imádkozik.

Ugyanis azt olvassuk: három napig ott van a Júdás házában Saul, nem eszik, nem iszik, lehet, hogy ez egyfajta böjt is volt, de azt mondom: inkább nem kívánt enni és inni, annyira magába volt roskadva. Elvesztette a szeme világát, és akkor megy oda Anániás elkezd újra látni, azután eszik. Megjön az életkedve is, és erőre kapott.

Miért mondom, hogy nem a damaszkuszi úton tér meg Pál? Azért, mert a megtérés a Biblia és hitvallásunk szerint két részből áll. Nem egy egyszerű dolog, hogy egy pillanat alatt végbemegy. Az újjászületés, az igen. A megtérés két részből áll. Így mondja a 88. kérdés-felelet: Hány részből áll az igaz bűnbánat, vagyis az embernek a megtérése? Két részből: az óember levetkezése, és az újember felöltözése.

Egy ilyen öltözködés nem megy pillanatok alatt. Örüljünk, ha három nap alatt végbemegy. Itt nem azt olvassuk, hogy íme, Saul felöltözi az új embert, hanem azt: íme, imádkozik. Nem olvassuk, hogy levetkezi, hanem azt, hogy íme imádkozik. Ezért mondom, hogy az ő megtérése bizonyosan ott mehetett végbe Damaszkuszban. Ugyanis, ami a damaszkuszi úton történik, még nem bűnbánat. Hiszen azt mondja: mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem? Menj be, majd megmondják, mit kell cselekedned. Majd vezetlek téged.

A bűnbánat majd ott tör rá Júdás házában. Ott folyik az ő megtérése, hiszen Júdás házában az, hogy három napig nem eszik, ha ez böjt volt, akkor is ez a szomorúságnak az egyik jele volt. A böjt a Bibliában, bűnbánat, a szomorúság egyik jele.

Például: Jézus azt mondja, hogy szomorkodhatik-e a násznép, míg velük van a vőlegény? — Mert mondják neki: a te tanítványaid nem böjtölnek annyit, mint Keresztelő János tanítványai. Erre mondja: szomorkodhatik-e a száznép, ha velük van a vőlegény? A böjt mindenképpen a bűn miatti szomorúságnak volt az egyik jele.

Itt azt olvassuk: Saul, amikor böjtöl, vagy nem eszik, szomorú. Azért szomorú, mert Saul elkezd értékelné, hogy mi volt a múltja. Mit tett ő. — Csodálatos lehetett az, amikor Saul rájön arra, hogy mit tett ő teljes jó szándékkal. Azt hitte, hogy ő jót tesz. Ezeket a szektásokat beviszi, börtönbe zárja. Azt hitte, hogy ő az Úrért buzgólkodik, és most megtudja: az Úr ellen. „Miért üldözöl engem?”

Saul azt hiszi, hogy az Úrért buzgólkodik — (ma így mondjuk: vakbuzgó, bigott) —, s egyszer csak rájön, hogy nem. Az Úr azt mondja: ellenem buzgól-

2. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

---

kodtál. A bűnbánat a hívő ember életében mindig azt jelenti, hogy azért vagyok szomorú, mert megbántottam az Urat. Nem azért, mert bűnt követtem el, hanem azért, mert megbántottam az Urat. Azt az Urat, aki engem teremtett, szeretett, aki az Ő Fiát adta értem. Az Urat megbántottam, ellene tettem, és itt rájön Saul arra, hogy az ő egész eddigi élete egy nagy csódtömeg. Amit ő felépített, az teljesen összeomlik, nem marad semmi, még az alap sem.

Nemcsak az van, hogy bontsd vissza az alapig, azután kezdj újat, hanem még az alapot is cseréld ki, mert más alapot senki sem vethet azon kívül, amely vettetett. Mert te Saul, a törvényre építettél, a kegyességre építettél, a magad indulataira építettél és még az alapot is ki kell cserélni, mert más alapot senki sem vethet azon kívül, amely vettetett, amely Jézus Krisztus.

Ez alatt a három nap alatt végzi az Úr benne a megtérítés nagy, áldott és szent munkáját. Itt jön rá Saul, hogy a bűnei meg vannak bocsátva. Ez olyan csodálatos, hogy amikor Jézus Krisztus azt mondja: íme, imádkozik, akkor Anániásnak nem arról beszél, hogy mit tett Saul, hanem arról, hogy mit tesz most.

Anániás mit mond? Sok rosszat hallottam róla. És elmondja: ide is azért jött, hogy elfogjon bennünket. Meg Jeruzsálemben is mi-mindent tett a te szentjeid ellen. És akkor Jézus Krisztus nem helyesel neki, hanem azt mondja: íme, imádkozik. Jézus nem mondja, hogy mit tett Saul. Miért? Mert el van rendezve. Ki van fizetve a Golgotán az ő adóslevele is. Később ez a Saul milyen szépen mondja az egyik levélben: az én adóslevelem oda van szegezve a keresztfára. Vele együtt keresztre vagyok feszítve. Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus. — Csak mi emberek vagyunk hajlamosak, hogy a múltat emlegessük.

Az Úr azt mondja: íme, imádkozik. Nincs a múlt emlegetve, nincs felhánytorgatva.

Megbántottam az én Uramat. Ellene szegültem, ellene tettem. Még amit jól akarok, az is rosszul sül el, még azzal is zsákutcába jutok. De van még számomra is bocsánat. Ő nem aszerint ítél meg, hogy ki voltam, hanem, hogy Ő milyen állapotba hoz engem. Íme, imádkozik. Az imádság szent és nagy állapotába maga az Úr hozta ezt az embert. Mert elkezdett dolgozni az életében. Elkezdett beszélni velem, és most már: íme, imádkozik.

Elmondom azt a nagy tévedést, amikor csak a bűnt keressük a másik emberben. A Biblia alapján ez tévedés. Sokakkal lehet találkozni, és az emberek mondják: igen, nem jutsz előre az új életben. Nem tudsz imádkozni, mert biztos valami bűn van az életedben. Keressük meg, mi van ott. — Íme, imádkozik. Ne akarjunk okosabbak lenni a Mesterünkénél. A tanítvány ne akarjon nagyobb lenni Mesterénél, ha az ő Mestere a tenger mélyére veti el minden bűnüket, mi ne akarjuk kihorgászni, meg előhozni. És akkor lépünk a lábára, és addig taposunk, míg valamit csak elő nem szedünk.

Ebből az igéből vegyük komolyan, hogy Jézus bocsánata teljes bocsánat. Amit Ő nekünk elengedett, azt komolyan gondolja. Amit Ő megbocsátott, az megvan bocsátva. Amit kifizetett, az ki van fizetve. Amit elrendezett, az el van rendezve. — Ez mind benne van ebben: íme, imádkozik.

A Biblia mindig arról beszél, hogy az ember csak kétféle állapotban lehet: vagy az ördög tulajdona, vagy Jézusé. Olyan nincs, hogy Jézusé, de az ördögnek ott van még valami... Hogy mondja hitvallásunk: az ördög minden fogságából megszabadított. A hívó ember ezt tudja. Minden bűnömért tökéletesen eleget tett. Olyan nincs, hogy 100 Ft-tal adós vagy, na 90-et kifizetek, tizedet meg majd rendezz el, ahogy akarsz. A mi Jézusunk mind a 100-at kifizeti. Elengedi népe maradékának vétkét. Kicsoda olyan Isten, mint te, — mondja az ige — aki megbocsátja a bűnt és elengedi népe maradékának vétkét.

Íme, imádkozik. Nem azt mondja Jézus: most vallja meg bűneit. Szeretjük, ha valaki megvallja, de nem ezen múlik. A lelki képünket mindig az Úr mutatja fel.

Ha valaki nem jut előre a hitéletben, annak más okai vannak. Többek között, hogy talán nem öltözte fel az újembert. Nem igyekszik, nem veszi fel a harcot. Nem öltözik be a lelki fegyverzetbe. — Érdekes, hogy ott nem szoktuk keresni, csak mindig a múltban. Jézus nem kereste a múltban. Ő két dologgal foglalkozott: íme, imádkozik, ez a jelen, utána meg a jövővel foglalkozott, hogy majd elvigye nevemet a királyok meg a pogányok elé. Felragyogtasson engem, és a jövőben megmutatom, mennyit kell neki szenvednie az én nevemért. Jézus ezzel foglalkozott: a jelennel meg a jövővel.

Milyen feladatot ad: célt ad ennek az embernek, milyen munkába állítja bele, és nem lesz neki könnyű ez a munka. Ezt is előrevetíti az Úr.

Ott hallom a Bibliában ezt a szót: íme, imádkozik. Most már imádkozik. Ezt úgy mondja Jézus Krisztus Anániásnak, hogy íme, imádkozik, hogy ez azt jelenti: lásd. Miért mondja ezt az Úr Jézus Krisztus? Hát addig nem imádkozott ez az ember? Saulnak, mint farizeusnak, nem kellett imádkozni? Imádkozott, csak Isten szeme előtt nem imádság volt. Ő azt gondolta, imádkozik, csak nem az volt. De most már imádkozik.

Értjük mit jelent: íme, imádkozik? Ez azt jelenti, hogy most már imádkozik, mert eddig, amit csinált, az nem imádság volt. Miért mondom el ezt?

Elég sokan szokták mondani nekem, akiknek a lelki életét firtatom, hogy mégis hogy állnak a hit harcában, van, akik se az igével, se a gyülekezettel nincsenek kapcsolatban, de hozzáteszik: azért én imádkozom esténként.

A Biblia azt mondja nekünk: lehet, hogy mi azt imádságnak gondoljuk, de az a lényeges, hogy az Úr is imádságnak gondolja-e. Azt mondja: most már imádkozik. Miért? Addig nem járt zsinagógába? Dehogynem. El nem mulasztotta volna az imádság óráját. Jézus mit mond: de most már imádkozik, mert addig nem imádkozott.

Jó, ha Jézus állapítja meg, hogy az, amit mi teszünk, az imádság-e vagy nem. Tudniillik mi az imádság? Négy dolgot, mint definíciót mondom el most. Tudom, hogy tudják, mi az imádság, de elmondom, hogy a Biblia szerint mi az imádság. Az Úrral való beszélgetés, melyben Őt az Ő tökéletességében imádjuk, az Ő jótéteményeiért hálát adunk, és mindazokat a jókat kérjük tőle, amelyek az Ő dicsőségére vannak, nekünk és felebarátainknak pedig szükségesek és hasznosak. Négy dolog.

2. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

Az imádság az, amikor Istent az Ő tökéletességében imádjuk. A Bibliában nagyon sok ilyen imádság van. Amikor valaki imádkozik és hódol: te vagy a mindenség Ura. Te vagy mennynek, földnek Teremtője. Te vagy az igazságos, a tökéletes Isten. Ezért imádjuk. Jótéteményeiért hálát adunk, mert az imádság, mondja a KÁTÉ-nk, a legfőbb része annak a hálának, amit Isten vár tőlünk. Legfőbb része a hálánknak az imádság, és mindazokat a jókat kérjük, amelyek az Ő dicsőségére vannak, és amelyek nekünk és felebarátainknak szükségesek, hasznosak. Az imádság nem kívánságlista, hogy mit szeretnék. „Most már imádkozik.”

Mondok egy példát, és megértik, ha valaki nem értette még, hogy miről beszélek.

A farizeus és vámszedő. Mind a kettő imádkozni megy. Mit mond a farizeus imádságában? Uram, köszönöm, hogy nem vagyok olyan, mint ez a vámszedő mellettem. Isten azt kérdi: ez imádság volt? A farizeus azt gondolta, hogy ez imádság volt, de kiderül, hogy nem.

A vámszedő csak egyetlen dolgot mondott, de az imádság volt. Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek. Azt mondja az Úr: ez megigazulva ment alá, hogy nem, mint amaz. — Ezzel bevallotta, hogy Isten tökéletessége az irgalom. Kérhetem tőled, mert te irgalmas Isten vagy. Te tudod adni a bocsánatot. Hálát adok neked a jótéteményedért. Légy irgalmas nékem, bűnösnek. Mert te adni is tudod az irgalmat. Nemcsak hogy te magad irgalmas vagy, hanem adni is tudod. Mit érnénk vele, hogy Isten irgalmas, ha nem adná nekünk, ha nem könnyölné rajtunk?

Aztán azt mondja: erre van szükségem, ez hasznos nekem és ez dicsőít téged. Ez imádság. Íme, imádkozik. Az is benne van: most már tud imádkozni. Az az ember tud imádkozni, aki tudja, hogy kihez imádkozik.

Lehet hallani konferenciákon, hogy azt mondják: imádkozzon mindenki a maga istenéhez. Imádkoznak össze-vissza. De itt ilyenről szó sincs. Most már tud imádkozni. Miért? Azért, mert akihez imádkoznia kell, az kijelentette magát neki. Imádkozni csak az tud, akinek ez a hatalmas Isten kijelenti magát.

Én vagyok Jézus — megvan a kijelentés. Megvan a bemutatkozás. Onnantól kezdve már ez a Saul tudja, hogy kihez kell neki imádkozni. Most már tudja, ki az Úr, kié a hatalom mennyen és földön, és kezdi ismerni Istent: ki Ő, mit akar velem, mit nem tesz meg velem, mit tesz értem, és erre nem magától jön rá, ezt nem a törvényből tanulja meg az ember, hanem ez csak kijelentésből lehetséges.

A Máté evangéliuma 15,16-ra emlékezünk, amikor Cézarea Filippinél azt mondja Péter: te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. — Boldog vagy Simon, mert nem test és vér jelentette ezt meg neked, hanem én mennyei Atyám. Ezt kijelentésből tudod. Imádkozni csak az tud éppen ezért, aki kapott kijelentést. Akinek Jézus Krisztus bemutatkozik, akinek felfedi az Ő dicsőséges lényét. Akinek felragyog a Krisztus (az efézusi levél igéjét kölcsönvéve), akinek Ő felragyog, az már tud vele beszélni. Nemcsak tud, hanem akar is vele beszélni. Elfordul attól, amit addig helyesnek látott, odafordul ahhoz, amit addig üldözött. Így

mondja ezt később Pál apostol: elfordul attól, ami kár és szemét, hogy odafor-
duljon ahhoz, ami örök kincs és örök érték lesz az életében.

Íme, imádkozik. Ezt a három napot ez jellemezte.

Volt mit átértékelnie. Volt mit megvallania. Mint amikor a tékozló fiú pél-
dázatában azt olvassuk: azután magába szállt. Ez épp az. A tékozló fiú egyszer
csak magába szállt. Mit jelent ez? Íme, imádkozik. És elkezd felsorolni magá-
ban: az én apám milyen? Olyan, hogy még a béresek is bővölködnek kenyérben,
nem sajnálja tőlük. Megbecsüli a munkásait, szereti a cselédeit, akik a földön
dolgoznak. Jól tartja őket. — Ilyen az én apám. Az imádsághoz mindig ez kell.
Ki az, akit megszólítok? Milyen ő? Aztán elkezd belátni: ha itt maradok... Ez a
nála nélküli lét, nem élet, mert éhen halok.

Imádkozik. Így téríti meg az Úr Jézus Krisztus az embereket. Megtérni
nem magunktól tudunk, csak, ha az Úr Jézus beavatkozik az életünkbe. Ezért
mondja az ige: téríts meg, Uram, és megtérünk. Nem egyszerű. A pálfordulás
nem megtérés. De hogy három napig ott, íme, imádkozik, ebben benne van:
igen. Ésszel gondolkodik, szívével kezdi szeretni a bemutatkozott Urat, sok min-
dent le kell tenni, el kell hagyni, kárnak és szemétnek kell ítélni. Sok mindent
fel kell értékelni az életében. Ez a megtérés.

Jó, hogy az Úr tudja ezt, mert különben a megtérés csak hangulat lenne,
lelkesedés és fellángolás. Három nap — vess számot. A megtérőnek mindig
számot kell vetnie. Uram, mindent elrontottam.

Egy kedves lelki ének azt mondja: Uram, mindent eltékoztaltam. Semmim
sincs már nekem. Fáradtan és alig remélve csendül fel énekem. — Elmondja az
ének, hogy bizony csalárd a szív. A porból hallgatom beszéded, és áldom, ha
hív. A megtérés mindig lehiggadás, lecsillapodás, átrendeződés, átértékelés. En-
nek nem kell hirtelen bekövetkeznie. Három nap is hirtelen, de nem olyan, hogy
egy pillanat alatt végbemegy.

Előbb imádkozik, aztán Jézushoz tér, és mintha vallaná és kérné, hogy Jé-
zus, engedj hozzád térnem, veled halmom, veled élnem. Ne ítéljük meg hamar
azt, aki megtért, ne mondjuk, hogy nem tért meg. Olyan könnyen kijelentünk
emberekről lelki képeket. Na, a csendeshéten megtért. Jusson eszünkbe: elin-
dult benne egy folyamat, a Jézus Krisztusnak a munkája: íme, imádkozik. Eny-
nyit mondhatunk. Most már imádkozik, és majd ebben az imádságban Jézus az
Ő áldott és csodálatos munkáját elkezd végezni benne.

Most már imádkozik. A hangsúlyt tehetjük ide-oda. Jó, hogy Jézus Krisz-
tus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Módszerei nem változtak, igéje örök,
ugyanúgy végzi munkáját a te és az én szívemben, hogy az övéi legyünk és az
övéi maradjunk is örökké.

Imádkozzunk!

Dicsőséges Urunk, áldunk téged, mert te vagy a Golgota hőse. Áldunk, hogy
a Golgota oltárán nagy engedelmes voltál, hordozván bűneinket, te váltottál meg
minket. Milyen jó, hogy ott szemlélhetem az én bűneimet is, Uram, és milyen
jó, hogy ott szemlélhetjük benned, rajtad, a Golgota keresztyén a mi adósleve-

2. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

---

lünket, Atyánknak ítéleteit, haragját, bűn miatti elítélő, és mégis rajtunk kegyelmező szeretetét.

Kérünk, mi is tudjunk imádkozni, tudjuk kihez imádkozunk, miért és hogyan. Köszönjük, hogy áldott csendben lehetünk. Dolgainkat átértékelhetjük. Kérünk, te teremts bennünk csendet. Segíts abban, hogy valóban megláthassuk azt, amit a tékozló fiú is meglátott: vétkeztem az ég ellen, és te ellened. Amit meglátott Saul is, hogy megbántott téged, és ellened cselekedett, téged üldözött.

Köszönjük, Urunk, hogy magad mellett tartod a hívőt, hogy tisztogatsz bennünket, vadhajtásainkat metszed, mert azt szeretnéd: több gyümölcsöt teremjünk.

Kérünk, áldd meg az esténket, éjszakánkat, hazamenetelünket, szeretteinket. Kérünk, áldd meg betegeinket, gyászolóinkat. Kérünk, áldd meg a gyermekeket, akik holnap óvodába vagy iskolába mennek. Kérünk, áldd meg azokat, akik munkába sietnek, és otthon ténykednek.

Legyen a te áldásod ezen az egész teremtett világon, Urunk. Könyörülj még és adj még kegyelmi időt, új kegyelmi fényt, és engedd: hirdettessék az evangélium minden népnek, minden nemzetnek. Gyűjtsd még a te seregedet, Urunk, akiket beoltasz és betagolsz a te testedbe, az anyaszentegyház drága és szent közösségébe.

Imádkozunk az egész világon szétszóratott magyarságért. Imádkozunk országunkért, Urunk, ahol olyan sok a gyűlölet, a viszálykodás. Bocsásd meg, Urunk, hogy mindig a másikba kötünk, a másik szemében a szálkát észreveszszük, a magunkéban a gerendát nem. Másokban keressük mindig a hibát, és kérünk, gátold hazánkban áradását a sok gonoszságnak, mert addig nem lesz a te áldásod rajtunk, míg egységben nem leszünk, hozzád nem fordulunk, nem kezdünk el igazán imádkozni, nem színből, hanem szívből. Nem úgy, ahogy gondoljuk, hanem úgy, ahogy te kéred.

Szentlelked által ezért újíts meg bennünket, Urunk.

Ámen.

1. Ti keresztyének, dicsérjétek Istent,
Kik Úr Jézusnak e földön szolgáltok
És mindenkoron a szent helyen vagytok:
Dicsérjétek Istent!

2. Imádkozzatok az Atya Istennek,
Jézus nevében hozzá siessetek,
És tiszta szívet hozzá emeljétek:
Dicsérjétek Istent!

3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten,
Megigazítson a Fiú Úr Isten,
És megszenteljen a Szentlélek Isten
Mindenkoron! Ámen.

(198. dicséret)